

fuldstændig frit henstillet til Folketirkens Embedsmænd, om de ville troste sig til efter Raadsførelse, med deres Samvittighed at deltage i en Begravelse, hvor Liget enten er brændt eller agtes brændt, eller de ikke ville, ja, naar man vil stille Folketirkens Præster frit saaledes, saa er jeg med. Thi det er netop den Hovedbetragtning, jeg gaar ud fra, at dersom Folketirkens Præster virkelig skulle gøre nogen Nytte, saa skulle de have Frihed til at virke efter deres bedste Overbevisning. Men jeg har faaet det Indtryk, at Meningen egentlig er den, at man tror, at man ved Vedtagelsen af den foreslaede Ændring skal faa det ført til, at der under en eller anden Form skal blive udstedt et Forbud mod, at Folketirkens gejstlige deltagere i kirkelige Handlinger ved Jordfæstelsen af et Lig, der enten skal brændes eller er brændt. Derfor kan jeg ikke stemme for det.

Ethyr: Det vil vistnok forstaaes, at jeg efter min Stilling ikke kan ønske allerede nu at udtale mig om denne Sag, hvorom jeg vil komme til at udtale mig paa Embedsvegne ved en senere Lejlighed. Jeg vil kun gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at et Forbud, hvis det var Tanken, vilde lige saa godt kunne udstedes efter den af de Herrer vedtagne Form for § 5. Det er det eneste, jeg vilde sige.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning.

1) Ændringsforslag til § 5 af Bjerre, P. G. C. Jensen, Matzen, Sehested, Ethyr, P. Pedersen, Mourier-Petersen og Stilling:

Paragraffen affattes saaledes:

„Det kan ikke paalægges nogen af Folketirkens gejstlige at forrette Jordpaaastelse eller foretage anden kirkelig Handling, hvor Ligbrænding finder Sted.

vedtoges med 42 Stemmer mod 2.

Som Følge af denne Afstemning betragtedes Ændringsforslag til samme Paragraf af Justitsministeren:

„I Stedet for Ordene „ved Ligbrænding“ sættes: „til ved Ligbrænding at for-

rette Jordpaaastelse eller foretage nogen anden kirkelig Handling.“

som bortfaldet.

Lovforslaget i sin Helhed fattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg agter at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse. Naar jeg siger dette, saa gør jeg det med en Betagelse, for saa vidt som jeg i Virkeligheden ikke er en Modstænder af en Lov om Ligbrænding. Tværtimod ønsker jeg, der skulde udkomme en Lov om Ligbrænding. Men hvad der gør, at jeg maa stille mig imod dette Lovforslag, er, at det i Stedet for at gaa ud paa at tillade Ligbrænding indfører en Tvang dertil, som er uforenlig med den Ansættelse, jeg har om Sagen. Jeg opfordrer ærede Herrer, som have delt mine Ansættelser tidligere, til tilligemed mig at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse.

C. Danneberg-Samsø: Det forekommer mig ret naturligt, naar man skal stemme om et Lovforslag, at man først maa spørge sig selv, om det tilsigter at gennemføre en nyttig Reform, om det tilfigter en Forbedring i den bestaaende Tilstand eller afhjælper bestaaende Ulemper. De ærede Medlemmer, som have stillet sig velvillig til dette Lovforslag, have egentlig ikke hævdet noget af disse Synspunkter. Deres Forsvar har ikke været hynderlig varmt, men er nærmest gaaet i Retning af, at det var et uskyldigt bestemt Lovforslag, som her forelaa, og at der bør tages Hensyn til den personlige Frihed. Jeg synes nu ikke, det kan kaldes et bestemt Lovforslag eller et ubetydeligt lille Lovforslag. Thi saaledes som § 5 nu er vedtaget, vil jo Forholdet blive dette, at det enten vil blive stillet Gejstligheden frit for at gøre, hvad den lyst, enten at udføre Jordpaaastelsen eller ikke, eller ogsaa vil der fremkomme et Forbud mod, at Gejstligheden inden for Folketirken maa forrette Jordpaaastelsen. Jeg anser det første Tilfælde for at være beklageligt; thi det vil give Anledning til Strid og Uenighed inden for Gejstligheden,